

CATÀLEG D'EDIFICIS DE MURO DE L'ALCOI

BE DE RELLEVÀNCIA LOCAL DE MURO DE L'ALCOI

Núm. Identificació 117

DENOMINACIÓ

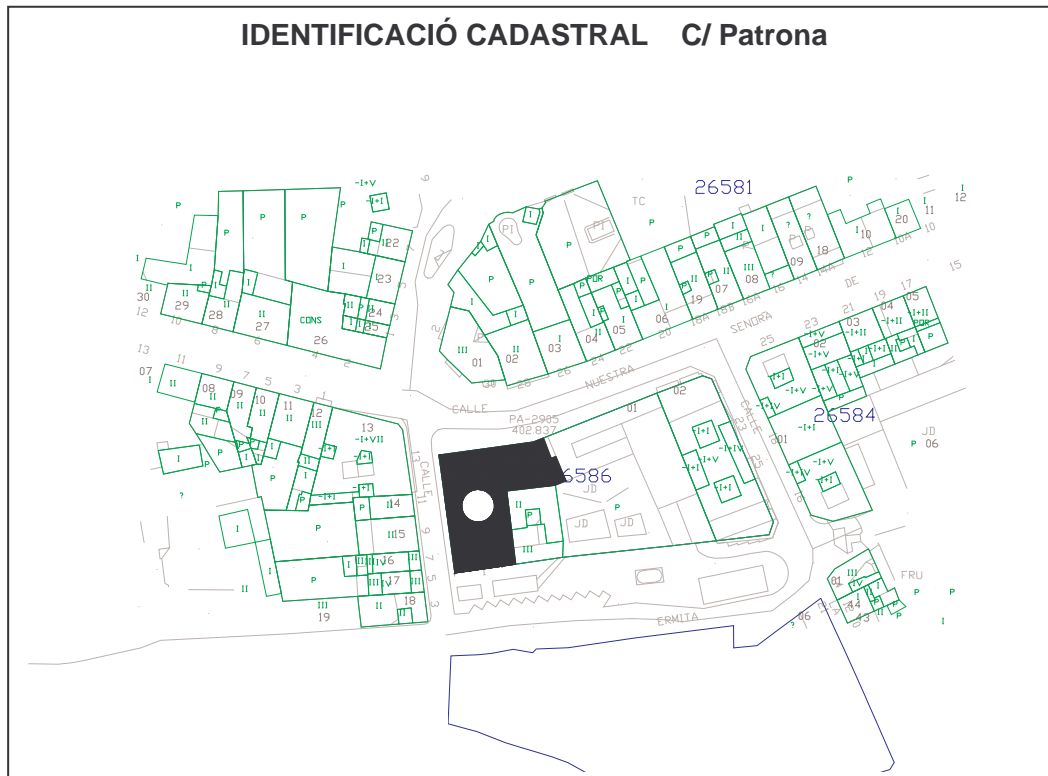
Ermita de la Patrona

DESCRIPCIÓ

Edifici de planta rectangular de tres naus. Les laterals consten de dos trams que confronten a un extrem amb el cor i a l'altre amb el creuer. La coberta per a les tres naus, el prebisteri i els laterals del creuer és de volta de canó, mentre que sobre el creuer destaca la cúpula de mitja taronja, en aquesta ocasió sense llanterna, i el cor es cobreix mitjançant voltes buides. A l'exterior destaca en altura la nau central i el creuer, aquest últim recobert amb els característics taulellets blaus. Els accessos són tres, però destaca la façana principal, plana, la qual es disposa en tres paràmetres, dos laterals totalment llisos i la porta principal. Aquesta es troba destacada lleugerament i s'organitza en dos cossos separats per una cornisa i rematats per un frontó triangular totalment llis. En els extrems del frontó s'alcen dos campanars d'espadanya.

DETERMINACIÓ DELS VALORS PATRIMONIALS

- Per l'època de construcció, entre 1777-1860, i els diversos elements conservats es tracta d'una església d'estil neoclàssic.
- Forma part d'un conjunt arquitectònic rellevant junt a l'església parroquial de Sant Joan Baptista.

IDENTIFICACIÓ CADASTRAL C/ Patrona

NIVELL DE PROTECCIÓ QUE HI HA	integral PGOU	RÈGIM URBANÍSTIC	PGOU	nucli antic
ESTAT DE CONSERVACIÓ	rehabilitat	RÈGIM JURÍDIC	propietat de l'església	
USOS	religiós	INFORMACIÓ BIBLIOGRÀFICA		
ESTAT D'OCUPACIÓ	INFORMACIÓ DOCUMENTAL			

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Segons un taulellet situat a l'escala d'accés al cor, l'ermita va ser fundada l' 11 de maig de 1777. Les obres foren interrompudes el 1791 per a continuar amb la construcció de l'església parroquial. Al 1849 es torna a començar les obres, però sobre una edificació en ruïnes motivada, en part, per un terratrèmol al 1829. Les noves obres van concloure el 1860.

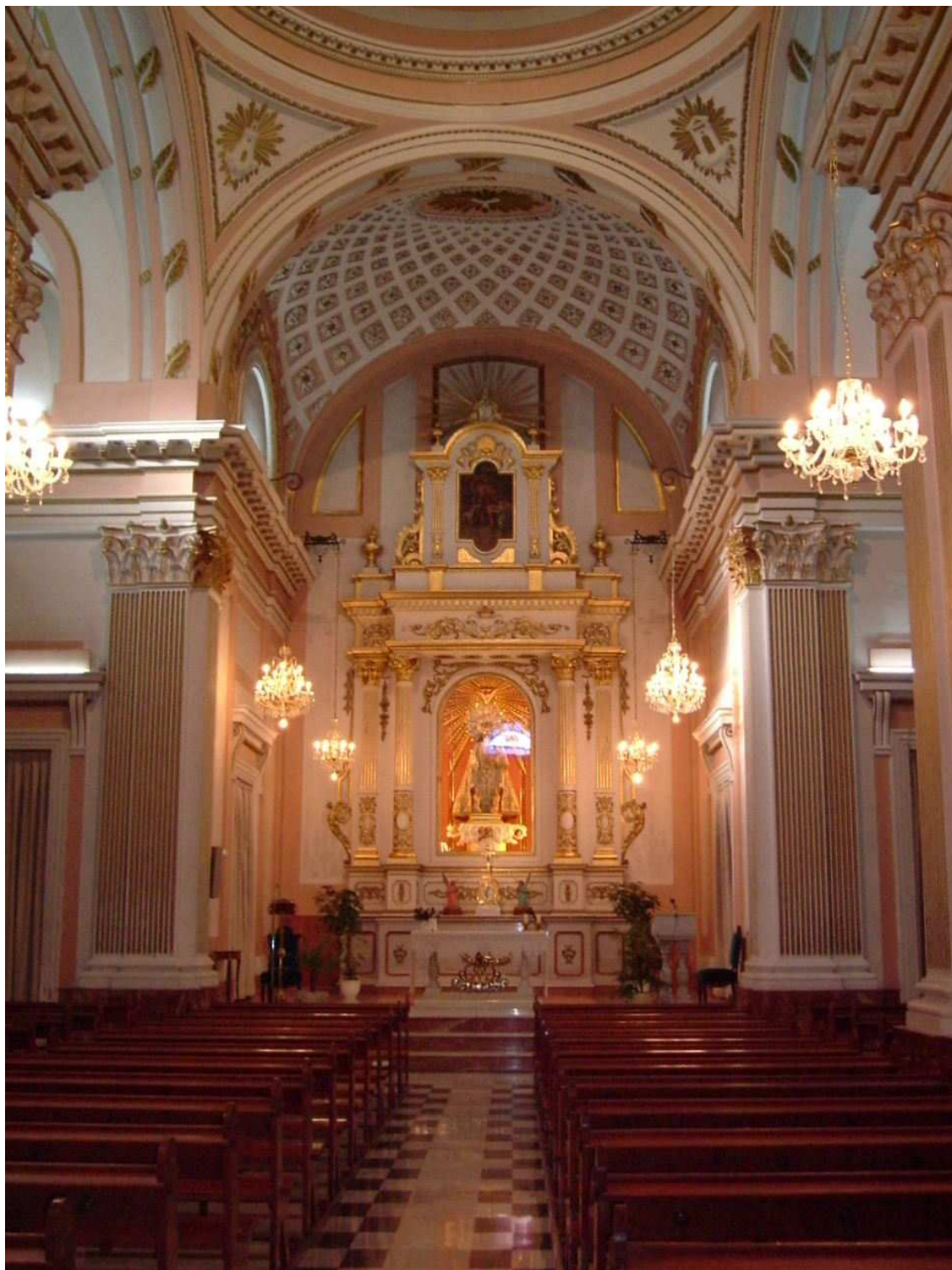
No obstant això, l'ermita ha patit posteriors restauracions com l'efectuada el 1907. En aquest moment es va sanejar la cúpula i el cor i es va estucar tot el temple, a excepció del prebisteri, i es van daurar els capitells. També es pintaren els quadres de les voltes, possiblement per Ricardo Beltrán. Entre 1949 i 1951 es reparen les destrosses ocasionades durant la Guerra Civil Espanyola. En aquesta ocasió es va construir un nou altar i es col·locaren tirants de ferro per a nugar les parets laterals i dotze més a la façana.

Les fons actuals parlen d'un disseny atribuït a Francisco Carbonell el 1853, i consisteixen en unes estilitzades pilastres compostes que emmarquen els altars. Per damunt de la cornisa, una lluneta tanca els braços del creuer amb un buit semicircular al costat de l'evangeli i amb l'exclusiva decoració de semicercles concèntrics. La cúpula central se sosté sobre les petxines i constitueix l'element unificador del temple. La volta de la nau central presenta arcs carpanells acanalats que marquen els diferents tams.

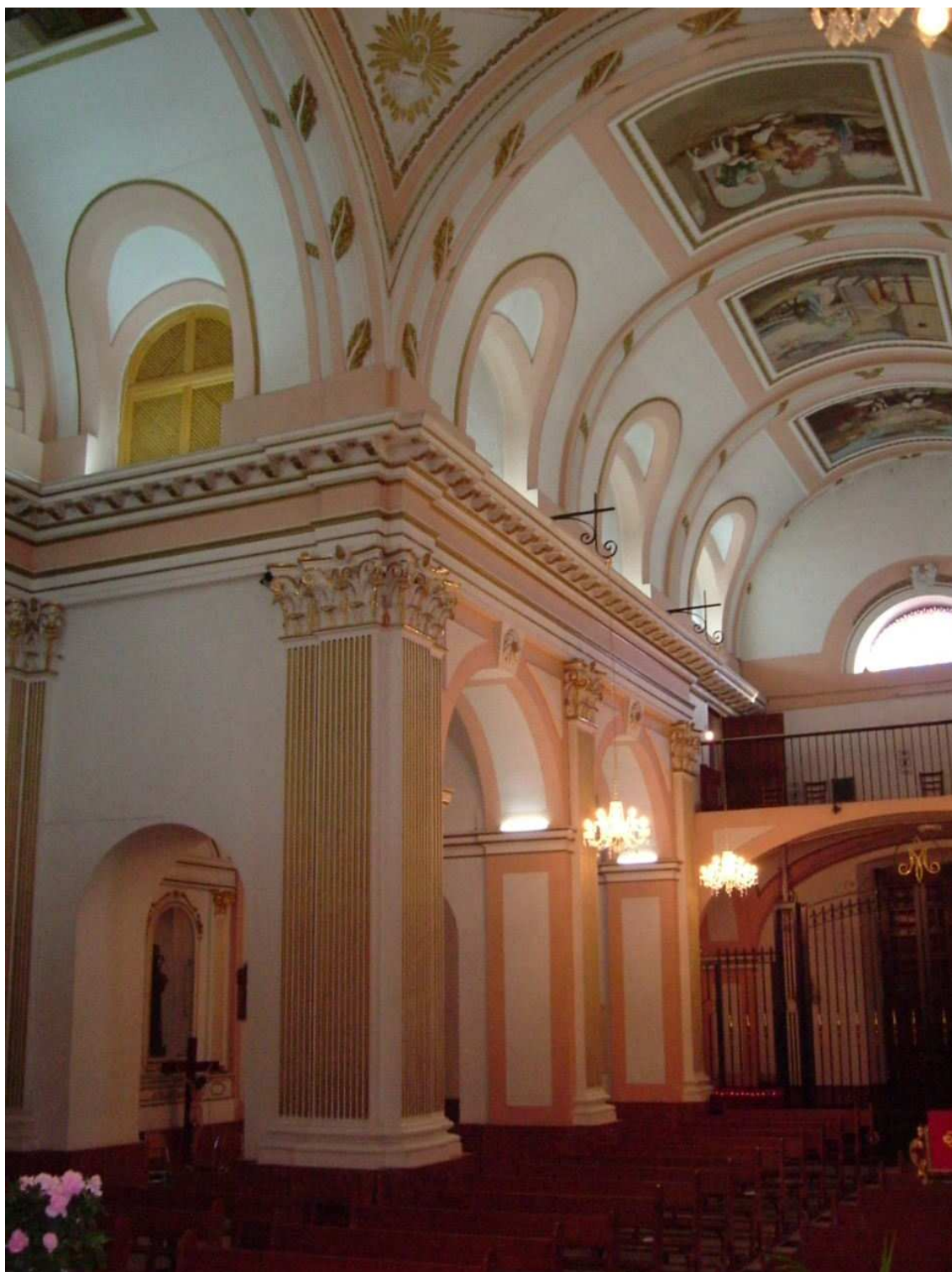
El cor, als peus de l'església, se situa sobre una volta escarsera que envolta la totalitat del primer tram. Les portes d'accés a les sagristies són d'una simplicitat extraordinària amb una lleugera cornisa mantinguda per dos mènsules.

Façana principal. vista de les espadanyes del campanar.

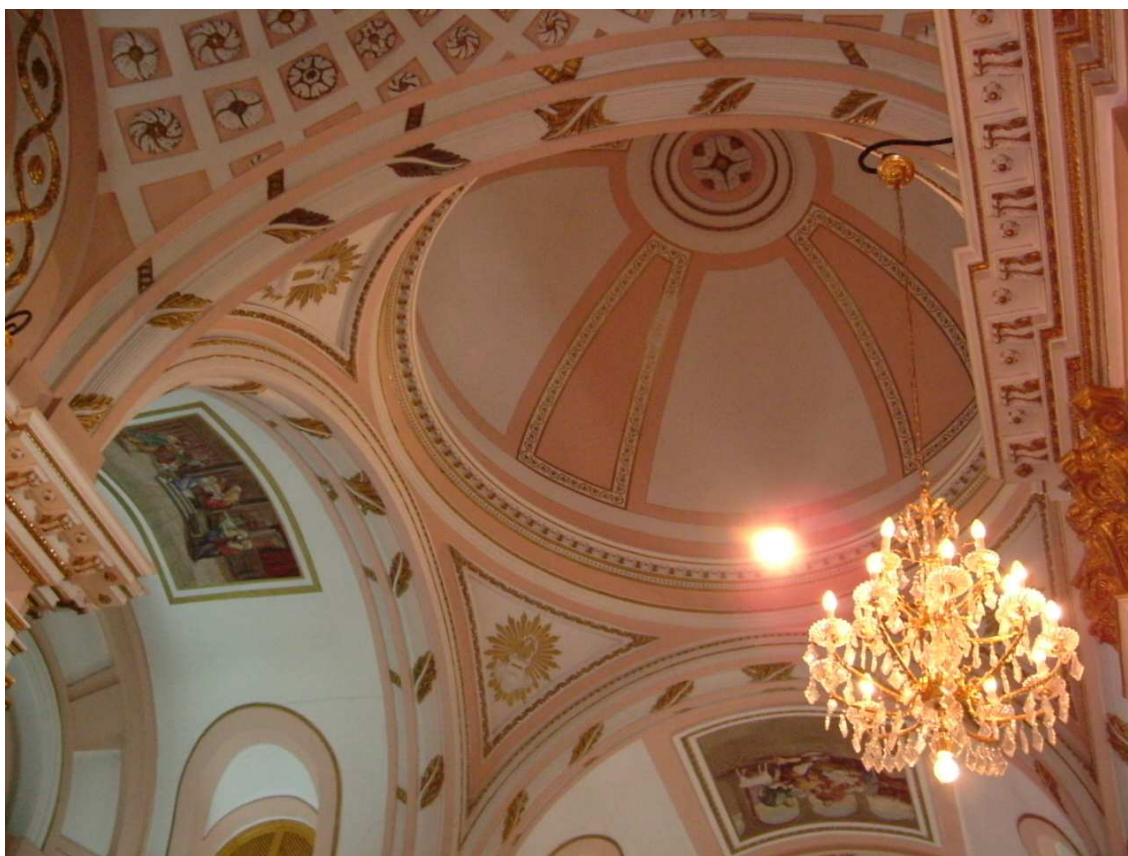
Interior. Vista del creuer i prebisteri.

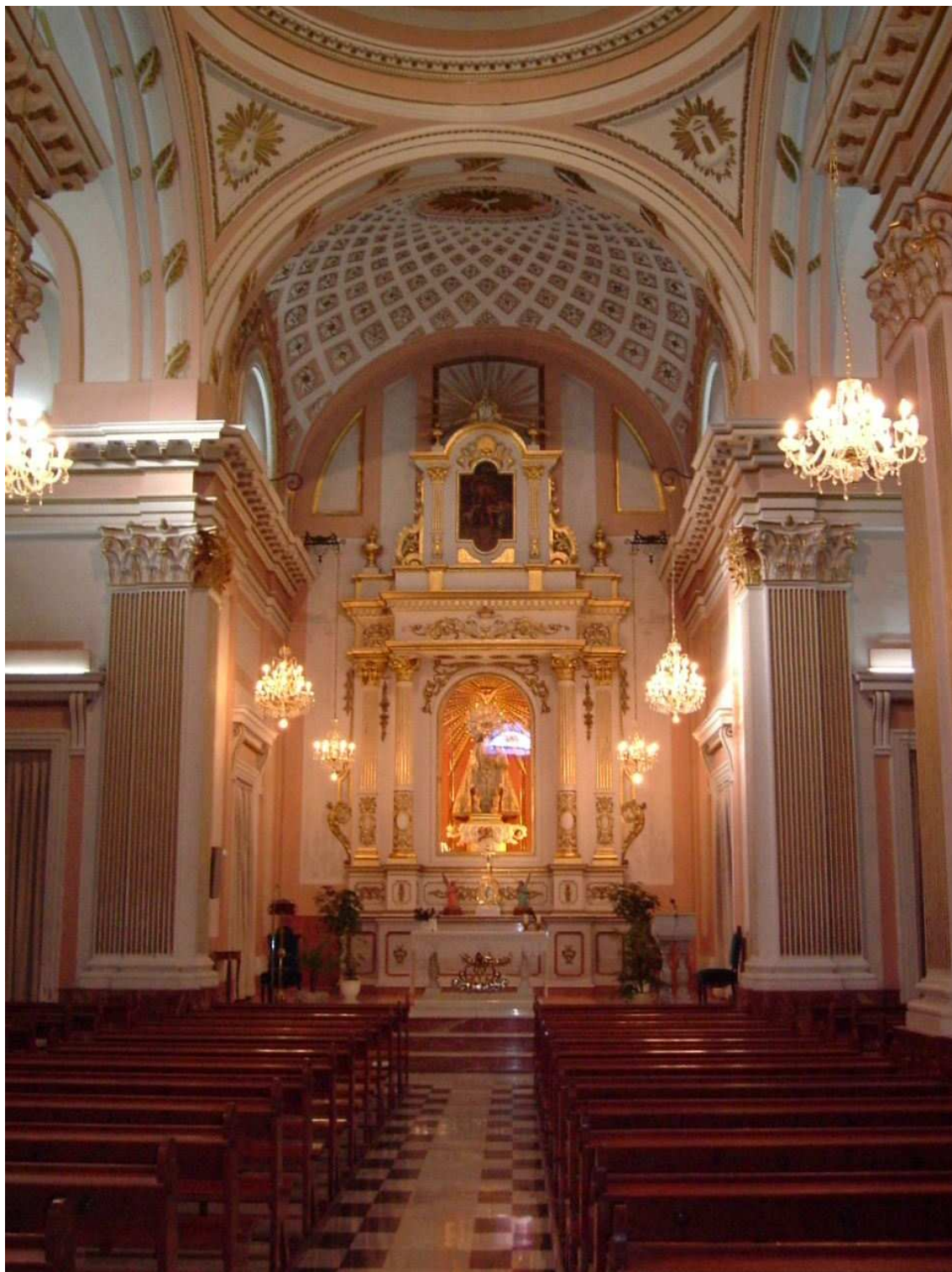
Interior. Nau lateral i detall de les pilastes i volta de la nau central.

Interior. Vista d'una nau central.

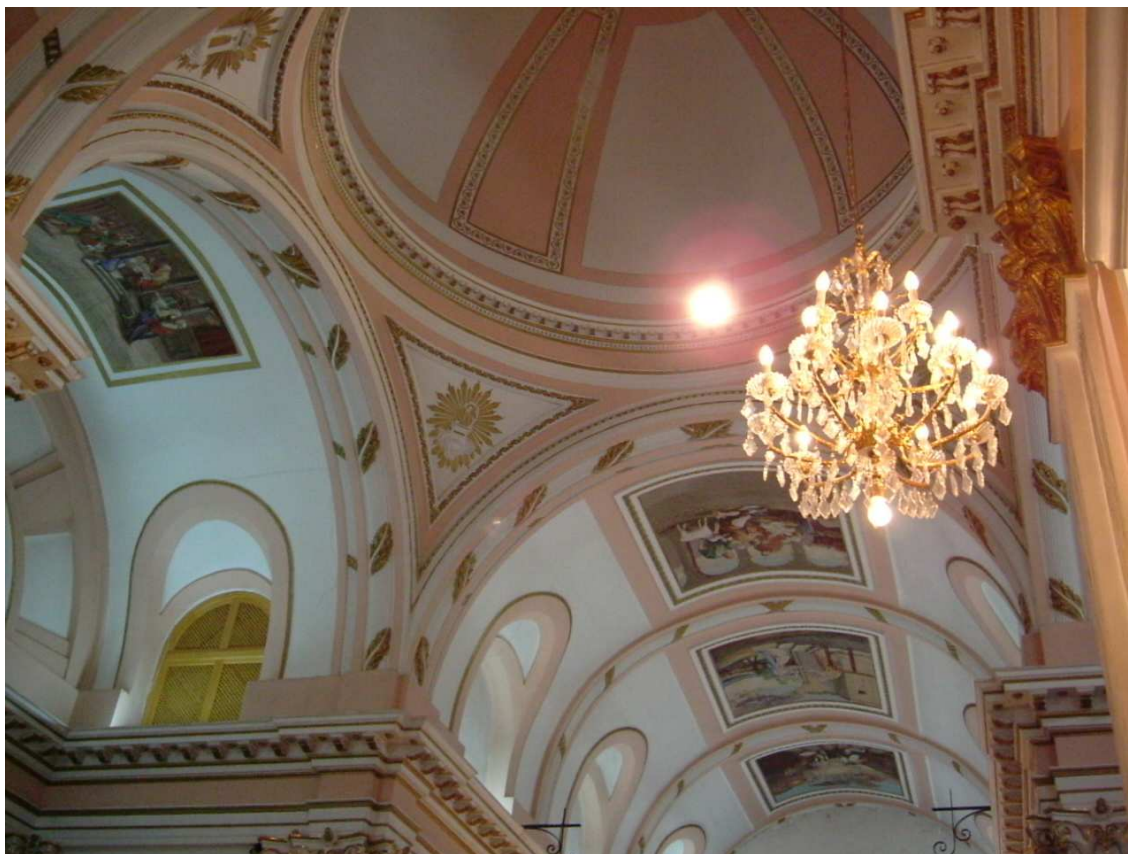

Punt d'intersecció de la cúpula, voltes del creuer, nau central i prebisteri.

Altar i volta de l'altar (nou altar de mitjans del segle XX)

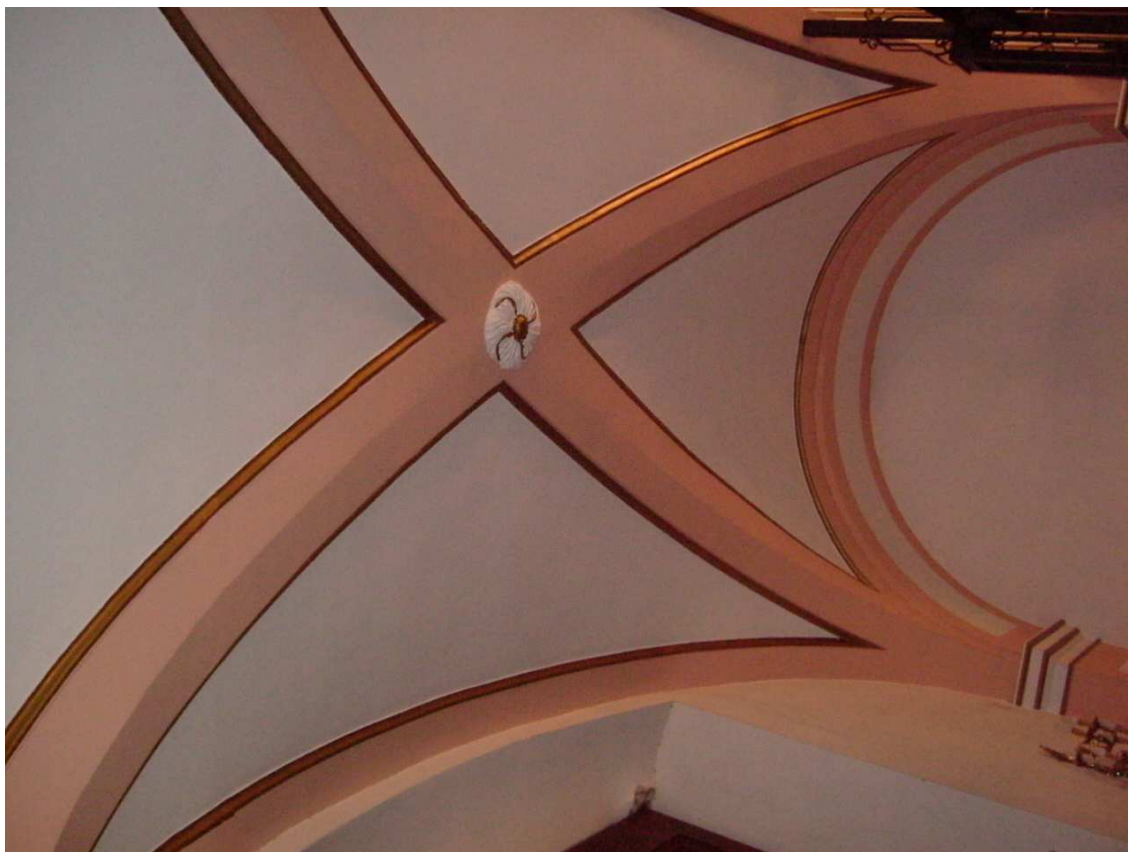

Detall de la volta de la nau central.

Cúpula del creuer

Detall de la volta escarsana sota el cor.

Entrada a la Sagristia